గౌరవం వచ్చినప్పుడు పొంగిపోయేది, అగౌరవం వచ్చినప్పుడు కృంగిపోయేది "నేను దేహమును" అనే ప్రధమతలంపు

(సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 23-08-01, గెద్దనపల్లి)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఎన్నియోగాభ్యాసాలుచేసిన స్వార్థంఉన్నవాడికి పరమార్థం అందదు. భగవంతుడు అందరి హృదయాలలో అంతర్యామిగా ఉన్నాడు ఆయనను మనం మోసంచేయలేము. కాలంయొక్క విలువ మనకు తెలియటంలేదు. ఇప్పుడు ఈ గ్రామంలోఉన్న ధనంఅంతా రాశిగాపోసినా జరిగిపోయిన క్షణాన్ని వెనుకకు తీసుకొనిరాలేము. ధనంపెట్టి కాలాన్నికొనలేము. అందువలన మనం కాలాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోవాలి. అర్జునా! నీవు నేను మాట్లాడుకొన్న ఈ మాటలను ఎవడైతే అర్ధంచేసుకొని, ఇతరులకు అర్ధమయ్యేలా చెప్తున్నాడో వాడు నాకు అత్యంత ప్రీతిపాత్రుడు అని గీతలో భగవంతుడు చెప్పాడు. మనం ఆహారం విషయంలో యుక్తంగాఉండాలి, విహారం విషయంలో యుక్తంగాఉండాలి అంటే సమాజంపట్ల మనకుఉన్న అనుబంధం అతిగా ఉండకూడదు. అతిగా మాట్లాడకూడదు, అతిగాతినకూడదు, అతినిద్రపనికిరాదు. అతిగా ఉండటంవలన యోగంలో మనం సక్సెస్ అవ్వలేము. భగవంతునిమీద ప్రేమలేకుండా, భక్తిలేకుండా, ప్రీతిలేకుండా ఏదో యాంత్రికంగా సాధనలు చేయటంవలన మనకు భగవదనుభవం కలుగదు. ఏదైనా వస్తువును సాధించాలి అనుకొన్నప్పుడు దానిమీద మనకు ప్రేమఉండాలి, ఇష్టంఉండాలి. ప్రేమలేకుండా, ప్రీతిలేకుండా మనం ప్రయత్నంచేసినా అది మనసొంతం అవ్వదు. మనం ఏమార్గంలో ప్రయాణంచేసినా మనలో అజ్ఞానంఉందా, లేదా అని చూసుకోవాలి. మీలో అజ్ఞానం లేకపోతే ఇబ్బందిలేదు, ఉంటే ప్రయత్నంచేసి దానిని పోగొట్టుకోవాలి. శరీరానికి మరణం వచ్చినప్పుడు ఆ శరీరానికి ముగింపుఉందిగాని జీవితానికి ముగింపులేదు. చైతన్యానుభవం కలిగేవరకు ఇటువంటి శరీరాలు వస్తూనే ఉంటాయి, జీవితం కంటిన్యూ అవుతుంది.

దేహవాసన, లోకవాసన, శాస్త్రవాసన వీటిగురించి ఆచార్యులవారు వివరించారు. భగవాన్ ఏమిచెప్తున్నారుఅంటే అసలు మీకు దేహం ఎప్పుడువస్తోంది, లోకం ఎప్పుడువస్తోంది, శాస్త్రం ఎప్పుడువస్తోంది. నేనుఅనేప్రధమతలంపువచ్చాక దేహంవస్తోంది, దేహంవచ్చాక లోకంవస్తోంది, లోకంవచ్చాక శాస్త్రంవస్తోంది, దేవుడు వస్తున్నాడు. ఏదివచ్చాక ఇవిఅన్నీ వస్తున్నాయో, దానిని ఎందుకు వదిలేస్తున్నారు. గాఢనిద్రలో దేహవాసన, లోకవాసన,

శాస్త్రవాసన ఇవిఏమీలేవు. నేనుఅనేతలంపు లేనప్పుడు నీకుదేహంఉన్నా నాకు ఒకదేహంఉంది అని నీకు తెలియటంలేదు. గాఢనిద్రలో నాకు దేహంఉందిఅని ఎవరికి తెలియదు. ఏదివచ్చాక ఇవిఅన్నీ వస్తున్నాయి? నేనుఅనేతలంపువచ్చాక దేహంవస్తోంది, లోకంవస్తోంది, శాస్త్రంవస్తోంది, దేవుడువస్తున్నాడు. మొత్తం ఖగోళంఅంతా నేనుఅనే మొదటి తలంపుమీద ఆధారపడిఉంది. దానిని డౌట్‌చెయ్యి, దానిని షేక్‌చెయ్యి. దానిని తీసి ఒకప్రక్కనపెట్టు నేనుఅనే మొదటి తలంపు నిజంఅని నీవు అనుకొంటున్నావు. అలా అనుకొన్నంతకాలం జననమరణ చక్రంలోనుండి నీవు విడుదలపొందలేవు. నేనుఅనే మొదటితలంపును మినహాయించి మీరు ఎన్నిసాధనలుచేసినా ప్రయోజనంలేదు. మీరుచేసే సాధనలో మూలతలంపును ఇన్వాల్వ్‌చేయాలి. ఈ మూలతలంపునే మనస్సుఅని, జీవుడుఅని, చిజ్జడగ్రంధిఅని, అహంకారంఅని అంటారు. మొత్తం సృష్టిఅంతా దానిమీదేఉంది. దానిని డౌట్‌చేసి, షేక్‌చేసి, దానిని తొలగిస్తే ఏమీలేదు, ఉన్నది ఉన్నట్లుగా నీకు వ్యక్తమవుతుంది.

భగవదనుభవం పొందటానికి కృషి, కృప రెండూఅవసరం. కృషిలేకుండా కృపరాదు. మన అందరకు బుద్ధిఉంది, దానిని ఉపయోగించుకొని కృషిచేయాలి. భగవంతుడు అంతర్యామి. మనం చేస్తున్న కృషి ఆయనకు తెలుసు. మనకు జ్ఞానంపట్లఉన్న అపేక్షనుచూసి పరిస్థితులు మనకు అనుకూలంచేసి మనలను ఒడ్డుకు తీసుకొనివస్తాడు. ఒక డాక్టరు తన వృత్తిని బాగాచేయవచ్చు, ఒక ఇంజనీరు తన పనిని బాగాచేయవచ్చు, వ్యవసాయదారుడు కష్టపడి ఎక్కువ పంటలు పండించవచ్చు. ఇలా వృత్తిలో నేర్పుఉన్నంతమాత్రాన మానసిక వికాశంరాదు. మూలతలంపులోనుండి విడుదలపొందటానికి నీవు ఎంతవరకు ప్రయత్నం చేస్తున్నావో అంతవరకు నీకు మానసిక వికాశం వస్తుంది. లోపలనుండి ఎదుగుతూరావాలి, శక్తిని పెంచుకొంటూరావాలి. పైకి ఆడంబరంలేకుండా అందరిలాగే కనిపించాలి, నిర్మలంగాఉండాలి. మనంచేసేసాధన ప్రక్కవాడికి తెలియాలి అనుకోకూడదు. ప్రక్కవాడికి తెలియాలి అనుకొంటే మూలతలంపు మనలను దారితప్పించటంకోసం అలా అనిపింపచేస్తుంది. నిలువుబొట్లుపెట్టటం, అడ్డబొట్లుపెట్టటం యోగంఅనుకోవద్దు, సమానత్వమే యోగం. ఎవడికైతే సమత్వదృష్టిఉందో, ఎవడికైతేసమానబుద్ధిఉందో వాడేయోగి. సమానత్వంఅంటే మీకు పరిస్థితులు అనుకూలంగాఉన్నా, ప్రతికూలంగాఉన్నా మీ మనస్సులో చలనంరాకూడదు. మీకులాభంవచ్చినప్పుడు పొంగిపోయి, నష్టంవచ్చినప్పుడు కృంగిపోతే మీకు సమానబుద్ధిలేదని అర్ధం. మీకు సమానబుద్ధిలేకపోతే యోగంసిద్ధించదు, ఆత్మలాభం

కలుగదు. మీకు గౌరవంవచ్చినప్పడు పొంగిపోయేది, అగౌరవంవచ్చినప్పడు కృంగిపోయేది మూలతలంపు మాత్రమే, మీలోపలఉన్న సద్వస్తువుకు వీటితో ఎట్టి సంబంధంలేదు. ఇది మీకుబాగాఅర్ధమవ్వాలి. సత్యానుభవం కలిగేవరకూ సాధ్యమైనంతవరకు రీజన్‌పట్టుకొని ఉండండి. భక్తిపేరుచెప్పి నదులలో పసుపు, కుంకుమ, పువ్వులువేసి నీటిని పాడుచేస్తున్నారు. ఇది భక్తిఅనుకొంటున్నారు, ఇదియోగంఅనుకొంటున్నారు నీసాధన నీవుచేసుకో నాజోలికిరావద్దు అని మూలతలంపు చెపుతుంది. అలాకాదు నీవుచేసే సాధనలో మూలతలంపును ఇమడ్చాలి. ఇప్పడు నీబుద్ధి సమానంగా లేకపోవచ్చు. నీవు లెక్కలునేర్చుకొన్నట్లు, సైన్సునేర్చుకొన్నట్లు నీబుద్ధిని సమానంగా ఉంచడంనేర్చుకో. నీ బుద్ధిని సమానంగా ఉంచుకొంటే గౌరవాలు, అగౌరవాలు, లాభనష్టాలవలనవచ్చే గాయాలు తగ్గుతాయి. అప్పడు దానికి లోచూపుకలుగుతుంది. ఎవడికైతే సమానబుద్ధిఉందో వాడిని భగవంతుడు జ్ఞానంతో అనుగ్రహిస్తాడు. అన్నిదానాలలోనికి నిదానంగొప్పది. నీవు నిదానంగాఉండి, మనస్సును పవిత్రంచేసుకో. నీకు తెలియనది వదిలెయ్యి. నీకు తెలిసినదానికి పవిత్రత పట్టించుకో. నీలోపలున్నవస్తువు ఎంత పవిత్రమయిందో నీమనస్సుకు అంత పవిత్రత వచ్చినప్పడు తదాకారం చెందుతుంది.

రమణమహర్షి ఏమార్గాన్ని ఖండించటానికి రాలేదు. ఎవరిమార్గంలో వారిని ప్రోత్సహించారు. మీరు సుఖపడాలి, మీరుజ్ఞానంపొందాలి. ఆయన జీవితంపొడుగునా ఏమతంగురించి బోధించలేదు. ఆయన చెప్పినది జ్ఞానమతం. లోపలఉన్న వస్తువుమీద ప్రేమపెంచుకొని, ఇష్టాన్నిపెంచుకొని సాధన చేయగాచేయగా అది నీకు స్వరూపంగా వ్యక్తమవుతుంది. అది నీకు అనుభవంలోనికి వచ్చినప్పడు రాకపోకలతో పనిలేదు. ఎప్పడైతే నీవు ఎవరో నీకు తెలియబడిందో అంతా ఆనందమే ఆనందం. నేను సుఖపడాలి అనుకొంటున్నాను. ఎవడైతే సుఖపడాలి అనుకొంటున్నాడో వాడిని తీసెయ్యమని మీరుచెపుతున్నారు. వాడిని తీసేస్తే ఇంక సుఖంఏమిటండిఅని భగవాన్‌ను అడుగుతున్నాడు. అదా నీసందేహం? సుఖపడేవాడిని తీసేస్తే నీ ఎంజాయ్‌మెంటుపోతుంది అనుకొంటున్నావు ద్వైతంలో ఒకవస్తువు ఇంకోవస్తువును ఎంజాయ్‌చేస్తుంది. అద్వైతానుభవంలో ఏదైతేఉందో దానిని అదే ఎంజాయ్‌చేస్తుంది, నీ ఎంజాయ్‌మెంట్‌కు ఏమీభంగంలేదు. అద్వైతానుభవంలో సుఖం ఉండదేమోఅని నీవు ఊహించుకొంటున్నావు. నీఊహ కరెక్టుకాదు. శాస్త్రాలు, పంచకోశాలు, లోకంఅన్నీ బయటఉన్నాయి. కాని లోపలనీవు ఒక్కడివే ఉన్నావు. అది తెలిశాక

అంతా అదేఅని నీకు తెలుస్తుంది. నేరుగావెళ్ళి ఆత్మనుపట్టుకో, నీవుఏదిగాఉన్నావో దానినిపట్టుకో. చిన్నచిన్న స్టేషన్‌లలో ఆగవద్దు, టైమువృదా అవుతుంది. సూపర్‌ఫాస్ట్ ట్రైనులావెళ్ళిపో, గమ్యంమర్చిపోవద్దు. ఏవస్తువును పొందుదామని అనుకొంటున్నావో దానిని ప్రేమించు దానిపట్ల ప్రేమలేకుండా, భక్తిలేకుండా అర్పణభావన లేకుండా అది నీకు తెలియబడదు. నీవుకాలాన్ని సద్వినియోగంచేసుకోలేదుఅనుకో, అశ్రద్ధచేసావుఅనుకో సడన్‌గా నీ శరీరం చనిపోవచ్చు, అప్పుడు ఈజన్మలో వస్తువును పొందటానికి నీకు టైముఉండదు. అది ధనంవలనగాని, గౌరవంవలనగాని, పాండిత్యంవలనగాని పొందబడేదికాదు. ఆత్మకానిదానిని ఎవడైతే త్యాగంచేస్తాడో వాడికిమాత్రమే ఆత్మానుభవం కలుగుతుంది. త్యాగికానివాడు జ్ఞానికాలేడు.

నిజంకానిదానిని నిజం, నిజం అనుకొని వందజన్మలు కూర్చున్నావుఅనుకో, అదినిజంకాదని తెలిసాక మరలసాధన మొదలుపెట్టవలసివస్తుంది. చాలాజన్మలు దుర్వినియోగం అవుతాయి, శక్తివృధాఅవుతుంది. దేహాభిమానాన్ని తగ్గించుకో. మనస్సు పల్చబడాలి. ఎలా జీవిస్తే మనస్సు పల్చబడుతుందో అలా జీవించటం నేర్చుకో. బుద్ధిని సమానంగా ఉంచటంనేర్చుకో, దానికి ఓర్పుఉండాలి. ముందు ఓర్పునేర్చుకో. ఓర్పునేర్చుకొన్నాక సర్దుకుపోవటం నేర్చుకో. మూలతలంపు మూలంలోనికి వెళ్ళటం చాలాకష్టంఅని నేను అనుకొంటున్నాను, అది చాలాతేలిక అని మీరుచెప్పుతున్నారు అని భగవాన్‌ను అడిగితే నీవుదేహంకాకపోయినా, మనస్సుకాకపోయినా వాటిచుట్టూ తిరుగుతున్నావు. మూలతలంపుకు వచ్చే ఇతర తలంపులు నీవుఅనుకొని వాటిచుట్టూ తిరుగుతున్నావు. అది నీకుతేలికగాఉందా? మూలతలంపు మూలంలోనికి వెళ్ళమంటే కష్టంగాఉందాఅని భగవాన్ అంటున్నారు. నీఇంటికి నిన్ను వెళ్ళమంటే నీకు కష్టంగాఉందా? మన నిజమైన ఇంటికి వెళ్ళటానికే సాధన. ఎక్కడ మొదలుపెట్టాలిఅని అడుగుతున్నాడు. దేహానికి పుట్టుకఉంది, మరణంఉంది. ఆత్మకు పుట్టుకలేదు, మరణంలేదు. దానికి మొదలులేదు, చివరలేదు. ఏదోసాధనలుచేస్తున్నాను అని ఇప్పుడు నీవుఅనుకొంటున్నావుకాని ఆత్మానుభవం కలిగాక ఇవినిజంకాదుఅని నీకు తెలుస్తుంది. నిద్రలో ఒకోసారి కారులో ప్రయాణంచేస్తున్నట్లు అనిపిస్తుంది. మెలుకువవచ్చాక మంచంమీదే ఉంటాము. అంటే ఆకారు స్వప్నమే, ప్రయాణం స్వప్నమే. మనం మంచంమీదే ఉన్నాము ఇదిఅంతా నిజంకాదుఅని మెలుకవవచ్చాక నీకు తెలుస్తుంది అలాగే నీకు ఆత్మానుభవంకలిగాక గతించినజన్మలు, ఇప్పటివరకు చేసినసాధనలు ఇవిఏమీ నిజంకాదు అని నీకు తెలుస్తుంది. నీకు ఆత్మానుభవం కలిగినప్పుడు, నీహృదయంలోఉన్న ఆనందం పొంగి నీసహస్రారాన్ని

ముంచినప్పడు ఈ సుఖంఇట్టిదా, ఆనందంఇట్టిదా దీనితో పోల్చటానికి ఈ లోకంలో ఏమీలేదు అని నీకు తెలుస్తుంది.

ఇప్పడు దేహం గెద్దనపల్లిలోఉంది. ఆ దేహం నీవుఅనుకొంటున్నావు కాబట్టి నేను గెద్దనపల్లిలోఉన్నాను అనుకొంటున్నావు. దేహగతమైన నేనుఇలాఅనుకొంటోంది నీకు ఆత్మానుభవంకలిగాక ఆత్మఅంతటా ఉందికాబట్టి నేనుఅంతటా ఉన్నాను, నేనులేనిచోటుఅంటూలేదు అనే అనుభవం నీకు కలుగుతుంది. అంతటా నీవేఉన్నప్పడు ఇంకెక్కడికి వెళతావు. దానికి మొదలుఏమిటి? చివరఏమిటి? నీకు ఆత్మానుభవం కలిగాక చూడటానికిఅంటూ ఏమీమిగలదు, వినటానికి ఏమీమిగలదు. నీచేత చూడబడేది ఏదీ నిజంకాదు కాని నీవునిజం. అదేఆత్మ, అదేచైతన్యం. నీచేత నీదేహంచూడబడుతోంది, నీమనస్సు చూడబడుతోంది, ఈలోకంచూడబడుతోంది. నీచేత చూడబడేది ఏదీ నిజంకాదు. నీకు జపం ఇష్టంఅయితే జపంచేసుకో అలాతరించు. లేకపోతే జపంచేసే జపిఎవడు అని ప్రశ్నించి వాడి కొమ్ములుపట్టుకో. తోకపట్టుకోవద్దు. తోకపట్టుకొంటే జాడించుకొనిపోతాడు. కొమ్ములుపట్టుకొని ఆపుచెయ్యి. నీవు సాధనచేసిఏదోమార్గంలో ప్రయాణించి పోగొట్టుకోవలసింది ఏదో దానిని పోగొట్టుకో. అప్పడు నీవు ఏదిగాఉన్నావో అది నీకుతెలియబడుతుంది. నీవు దేహాభిమానాన్ని పోగొట్టుకోవాలి. దానిని ఆరోజుకారోజు తగ్గించుకో, కొంతమంది మేము మాటఅంటే ఏమీపడముఅంటారు. అంటే వారికి దేహాభిమానం ఎక్కువగా ఉన్నట్లుగుర్తు. దేహాభిమానం ఎక్కువగా ఉన్నప్పడు ఎవరైనా చిన్నమాటఅన్నా తట్టుకోలేము. చిన్నమాటఅంటేనే తట్టుకోలేనప్పడు మనకు ఆత్మానుభవం ఎలాకలుగుతుంది.

నేనుఎవడను? అంటే ఇప్పడు ఏదైతే నీలోపలనుండి నేనుగా నీకు వ్యక్తమవుతోందో ఆనేను ఎవరుఅని ప్రశ్నించటం. ఏదైతే నీకు నేనుగా వ్యక్తమవుతోందో దానిమూలంలోనికి అదివెళితేగాని అది నశించదు. అదిదాని మూలంలోనికి వెళ్ళేవరకూ వేటగాడు ఏవిధంగాఅయితే జంతువులను వెంటాడి వేటాడుతాడో అదేవిధంగా నీవు మూలతలంపును పట్టుకొని దానిని ఉపసంహరించి దానిమూలం ఎంతలోతులలోఉందో అక్కడకు దానిని పంపితే అదినశిస్తుంది, అప్పడు నీకు జ్ఞానోదయం అవుతుంది. భగవంతుడిని నిరంతరం స్మరించటంవలన, భగవంతుడితో నిరంతరం మానసిక అనుబంధం కలిగిఉండటంవలనకూడా మూలతలంపు నశిస్తుంది.